

## POHOD PO POTI SPEČE LEPOTICE

Dobili smo se na železniški postaji Mirna, do koder smo prišli eni peš, drugi z osebnimi avtomobili, tretji z vlakom. Po kratki predstavitvi ture in sladkemu priboljšku z dimnikarčkom za srečo v letu 2022 se odpravimo na pohod.

Počasi stopamo skozi naselje in naprej proti mirnskemu gradu, imenovanem tudi »Speča lepota«. Pot je peščena in urejena, podobno je urejen tudi park in območje bajerja. Kmalu naletimo na oznake (modre table) in posebne markacije pohodne poti, ki se tako kot grad imenuje »Speča lepota«. Pot je tudi trim steza s postajami za označeno vadbo, ob njej nas spremlja tiho žuborenje potoka Vejer. Hladno je, a se do Gorenje vasi že počasi ogrejemo. Še bolj nam postane toplo, ko se pričnemo še strmeje vzpenjati. Gozd in hiše naselja so zamenjali pogledi na vinograde in daljna obzorja, ki se nam postopno odpirajo s pridobljeno višino vse do razgledišča Kremen. Sledi spust v dolino, kjer stoji osamljena domačija z lepo obnovljeno in arhitekturo zanimivo hišo in ostanki mlina. Nad dolino se dviguje Migolska gora, ki je cilj krajše variante te pohodne poti. Mi smo se odločili, da prehodimo njeno daljšo različico. Po prečanju reke Mirne pot nadaljujemo proti Selski gori in naprej proti vasi Selo pri Mirni. Izza zjutraj še pretežno oblačnega neba se čedalje bolj prebija sonce. V naselju Selo se ustavimo pri idejnemu vodji in traserju te zanimive pohodne poti, kjer nas pričaka čaj dobrodošlice in pecivo ter topla Igorjeva beseda. Sledi še vzpon do cerkve na Žunovcu. Še vedno je hladno, drevje okoli cerkve še ovija belina ivja. Na tromeji pri cerkvi (med občinami Mirna, Šentrupert in Litijo) se nam odpre pogled proti šentrupeškemu gričcu, kjer so drevesa prav tako še pobeljena z ivjem, goro Lisco na obzorju in naselji v dolinah.



Foto: A. M.: Lepo obnovljena stara hiša na Selu in cerkev na tromeji občin

Počasi se spuščamo proti dolini in nadaljujemo pohodniški krog po drugi strani. Sedaj hodimo mimo redkih zasekov in kmetijskih površin, večinoma pa po gozdu. Ko že zagledamo naselje Mirno, pohoda še ni konec. Prečimo cesto Mirna – Gabrovka in se povzpnejo še do gradu. Speča lepota je po smrti neutrudnega lastnika, ki jo je dolga leta obujal v življenje sedaj osamljena in čaka na novega zanesenjaka, ki bi jo vrnil v življenje in obogatil kulturno in turistično ponudbo kraja. Sledi še pot mimo bajerja, ki ga še vedno prekriva drobna plast ledu, do železniške postaje, kjer se poslovimo.

Pohodna pot Speča lepota je zelo primerna pot za zimske pohode, ko gore pokriva debela plast novozapadlega snega, in tudi za okoliške sprehajalce, ki si želijo naužiti svežega zraka. Poteka mimo ostankov globokih kotanj v gozdu pred naseljem Gorenja vas, ki so ostale po dnevnih kopih rjavega premoga, ostankov mlina Grdin in zanimivih starih hiš v naselju Selu, od katerih so večinoma ostali le še zanimivi kamniti portali. Pot je razgibana, po dolenskem gričevju se dviguje in spušča, med potjo se izmenjujejo gozd, kmetijske površine ter dokaj redka tudi naselja in zaselki.



Foto: A. Murn: Pohodniki pred Igorjevo hišo v Selu

Trinajst pohodnikov UTŽO in trije vodiči (Ivica, Ciril in Milojka) smo preživel dan na tej zanimivi poti. V spominu nam bo ostala ne samo zanimiva narava in arhitekturna dediščina teh krajev, temveč tudi druženje, ki je zaradi korona virusa še vedno omejeno in zato ob dokaj redkih priložnostih še toliko bolj zaželeno.

Ana Murn